

at det kan ikke gaa an; der maa være enten en Trykfeil, eller ogsaa maa det være overfjet, at disse Stykker passe ikke sammen. — Derefter skal jeg gaa over til selve Vædringsforforlaget. Jeg skal begynde med, at den ærede Minister har udtalt, at han ikke har Noget at erindre imod Svæbstanten i dette Vædringsforflag, men maatte ønske, at der mellem 2den og 3die Behandling blev konfereret med ham om Vædringer deri. Det er en Selvfølge, at det vil være Udvalget hørt at gjenoptage Konferencerne med den ærede Minister; men jeg havde efter de tvende tidligere afholdte Konferencer troet, at den ærede Minister ikke heller havde nogen Erindring mod Entelthederne eller Redaktionen af Vædringsforlaget. Han bemærkede imidlertid, at der fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Ogenbøll) var fremkommet en stor Del Redaktionsbemærkninger; som maatte tages under Overveielse. Jeg beklager, at maatte have overhørt disse Bemærkninger; thi blandt de Notitser, som jeg har gjort under det ærede Medlems Foredrag, har jeg ikke optaget nogen Redaktionsbemærkning, og jeg troede overhovedet ikke, at der egentlig var Noget, at rette paa Redaktionen af de Vædringsforflag, der ere stillede af Udvalget; jeg har ikke hørt Bemærkninger fremkomme mod Redaktionen med Undtagelse af den ene fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Selsæn) imod det første Vædringsforflag, som jeg tidligere har bekvaret. Jeg tror, at Vædringsforlaget under Nr. 11 meget vel kan gaa; saaledes som det er, uden Redaktionsændringer. Derimod gjorde det ærede 2det Medlem for 5te Kreds en Del andre Bemærkninger, som jeg ikke skal lade uomtalte. Det forekommer mig navnlig, at han stablede en Del forskjellige Stadier op under Navn af Gjenordigheder eller Vanstæligheder eller Vidiløstigheder eller lignende Udtryk, som vilde fremkomme ved Udvalgets Vædringsforflag. Jeg ser ikke, hvad Grund det ærede Medlem har, til at vælge Vædringsforlaget til Byggegrund for dette Laan og ikke Regjeringsforlaget; thi det Mere, som Vædringsforlaget under Nr. 11 indfører, er jo ikke noget Tillæg til de formentlige Gjenordigheder eller Vanstæligheder, som skulde fremkomme. Det nye, der indkommer ved Udvalgets Vædringsforflag, er jo for det Første kun dette, at Lyendet skal henvende sig til Forligsmægleren. Det er ganske vist noget Nyt, han skal foretage sig i Sammenligning med, hvad Lovforlagets § 8 foreskriver, men det billiger jo det ærede Medlem, altsaa derimod kan han ikke have Noget at erindre. Det andet Tillæg, som Lyendet yderligere bliver underkastet ved Udvalgets Vædringsforflag, er det i Slutningen af Vædringsforlaget omtalte foreløbige Forhør, som jeg nu strax skal komme til. De øvrige Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, forekom mig af mere underordnet Natur. Han bemærkede først navnlig, at det var

overflødigt, at paalægge Forligsmægleren at foreholde Klageren det Ansvar, han paadrog sig, om hans Forlangende maatte befindes uhjemlet. Om det er overflødigt eller ikke, maa jo betegnes som en ren Smagsag; men han tilspøiede: Hvorfor saa ikke ogsaa give Modparten, Husbonden, det? Dertil skal jeg kun svare: Ja, vil man ogsaa have, at det skal foreholdes Husbonden, kan der fra Udvalgets Side ganske vist ikke være det Ringeste at erindre derimod; det vil jo være meget simpelt at forandre ved f. Ex. at sætte „Parterne“ istedetfor „Klageren“. Endvidere vilde han ogsaa have, at det i Slutningen af Vædringsforlaget omtalte foreløbige Forhør var overflødigt, og da det er et yderligere Tillæg til Lovforlaget, skal jeg med saa Ord nævne, at Tanken dermed har været den at give et yderligere Bidrag til at formindste Antallet af Lyendesager, som Alle ere enige om ville voge en Del gennem de foreliggende Lovbestemmelser, om de blive til Lov, — et yderligere Bidrag, som endvidere skulde have det Fortrin, at man derved forhindrede, at den offentlige Myndighed, Politimyndigheden, kom til at ophave Paategningen, hvor den ubetinget ikke burde ophaves, hvilket er en Mislighed ved Lovforlagets § 8, som det ærede Medlem selv tidligere har anerkendt. Naar vi foreslaa, at Politimesteren skal have Paategningen, saafremt Begjæringen ikke findes at være klarligen ubegrundet, have vi nærmest tænkt paa, at det kunde hende, at Lyendet befandt sig i en fuldstændig Misforstaaelse. Naar man gennemgaa de Grunde, som berettiger Lyendet til uden Opjælgelse at forlade Tjenesten, inden Tiden udløber, er der deriblandt ganske vist saadanne, som i de konkrete Tilfælde kunne være udsatte for Misforstaaelse, og derfor have vi villet, at Politimesteren under et foreløbigt Forhør skal søge at klare dette. Men dette foreløbige Forhør er jo dog tilvisse ikke noget Tillæg, hverken for Politiet eller det Offentlige eller Lyendet, det bliver jo en Del af den hele offentlige Sag, som skal indledes, saa det forekommer mig ikke, at man kan betegne det som en yderligere Gjenordighed for Lyendet. Den tredje Indvending, som jeg erindrer det ærede Medlem gjorde, var den, at Udvalget skulde have overfjet, at i Kjøbenhavn vilde det blive endnu flere Steder, der skulde de Paagjældende gaa fra Politidommeren til Forligsmægleren, derfra til Politidirektøren og fra Politidirektøren efter at have stillet Begjæringen atter tilbage til Politidommeren for at faae Forhør optaget. Selv om denne yderligere Marsch maatte blive nødvendig, saa var dog synes jeg, Ulempen ikke saa stor; jeg har imidlertid ikke tænkt mig Sagen saaledes. Udvalget har ikke overfjet, at Loven ogsaa skal gjælde for Kjøbenhavn; men jeg skal i Allindeværlighed bemærke, at jeg troer ikke, at den vil finde stor Anvendelse i Kjøbenhavn, i Særdeleshed da Lyendeforholdene mere gjennemgaaende ere af en